

Op Woensdag den 23 April 1856, uit door de Ondergeteekenden, als daartoe gemachtigd op Publieke Verkoop alhier verkocht worden voor rekening van wie zulke zoude mogen aangaan. Het Wrak van het Nederlandsch Indisch schip *Janne Serena*, zooals hetzelfde is liggende op de klippen ten oosten van Japan, benevens de ankers, kettingen, kanonnen, ijzeren helms, enz., liggende in hetzelfde, of zooveel als daarvan mogt gevonden worden, zullende deze verkoop geschieden ter plaatse waar op bovengenoemde datum vendutie zal worden gehouden.

(663) DORREPAAL & Co.
SAMARANG, 25 Maart 1856.

ZWEEDSCHE- EN KOOLTEER,

verkrijgbaar bij

(672) M. BLOK,
te Cheribon.

Versche Aardappelen

à 5 per picol, à contant.

(683) W. KUIJPERS & Co.,
Passer Schin.

Puik Aardappelen

à f 6½; tegen contant à f 5½, de picol bij

(662) P. W. HORNUNG, Rembang.

Echte Peruviaansche GUANO,

te bekomen bij

(665) JOHN PRYCE & Co.

ALLEMANS GADING. SOERABAYA.

Voorhanden

een factuur koper- en IJzerwaren, als:

Taaie nagels, duikers, in vaatjes van ½ picol zwaarte, koperen en ijzeren bogtscharnieren, opleggers, koperen en ijzeren houtscharnieren, Engelsche platte bastaardvijlen, driekante, vierkante en doorgekapt driekante zaagvijlen en borologiemakers vijlen, ijzeren en koperen hangsloten, letteraloten, kist- en lakastloten, kurkentrekkers, koperen loop-, nacht- en dagsloten, bankspijkers, schroefknoppen, haken, knippen, grondsels, gewoerschroefstentjes, rijk- en draadtangen, hand-schroeven, geijkte koperen gewigten in blokjes, verborgene kunsthangsloten, roskammen, hamers, bijlen, muurschrappers, strijkijzers, braadpannen in soorten, honden- en paardenkettingen, zinken krapen, passers, scharen, schoermessen, talscharen met ijeren heften, booren, duurstokken, schroefsluitels, ijzer- en koper-gaas, bankvereh, een stel blokspijkers, enz., enz.

(664) DEELEMAN.

REVALENTA ARABICA.

Op nieuw ontvangen 800 blikken à 1 pond, bij
(435) VAUPEL & Co.

terwijl hij mij aan had — mij bij ontstentenis van een deken of peuluw mede naar bed namen. Kwamen de jonge heeren met vacantie over, dan ging ik mede uit seilen en visschen of fretteren. Ja dezelfde Eduard, die mij aan den schapenjongen wou gegeven hebben, truk mij altijd aan, als hij buiten weten en tegen den zin van zijn vader en zonder consent van den houthvester een halven nacht achter een heg of een kreupelboschje lag te loeren, om een haas te attraperen. Zoo diende ik als duivels toespier. Niemand achtte mij en iedereen had mij noodig. Hoe lang het duurde, weet ik niet recht, maar wel, dat de jonge heeren allengs volwassen werden en zich minder aan mij gelegen zijn lieten. Zij kregen de een dese, de ander gene betrekking; sommigen trouwden en, gelijk het met gruyte huisgezinnen gaat, zij raakten ver van de geboorteplaats af en kwamen zelden te huis, of 't moest voor een paar dagen wezen.

Eduard was ook al de vijfentwintig jaren genaderd. Hij was aangesteld tot ontvanger te N...., in eene verwijderde provincie, op een tractement van f 1000 ongeveer. Als eenlopend gezelschap, die op kamers woonde, kon hij van zijn inkomen fatsoenlijk leven en zich kleeden, zoo dat de mantel, die mij opgevolgd was, alweer door eenige andere overjassen vervangen was. Daar hij ook wel eens een reize doen kon, zal 't den lezer aangenaam zijn te vernemen, dat zijn ouderlie-

LIMONADE GAZEUSE. SODA WATER, Fabrik H. JURGENS,

heeft een Depot bij
S. B. VAN KLEEFF, Toko-Rijswijk.
(691)

Vijf Franse Pranger Paarden, waaronder 2 spannen van 4 voet 6 duim hoog.
(689) VAN SLOOTEN, MORGAN & Co.

TEHUUR of TE KOOP

van af 1 Mei aanstaande, het Huis gelegen aan het Molenvliet, toebehoorende aan den heer Buddingh en thans bewoond door den heer Broca.

Te bevragen bij
(677) REIJNST & VINJU.

Het Huis, staande op het Koningsplein, op de hoek van kampong Scott, thans bewoond door en te bevragen bij
(692) D. VAN DER BURG.

Een huis gelegen aan het Koningsplein te bevragen bij
(661) W. F. G. POOL qq.

Wissels op Nederland.

bij

(645) JACOMETTI & Co.

NORTHERN ASSURANCE COMPANY

OPGERIGT IN 1836

voor Brand- en Levensverzekeringen,
Kapitaal 1.259.760. Pd. St.

De ondergeteekenden, benoemd zijnde tot agenten van voornoemde maatschappij voor Java en de omliggende Nederlandsche Bezittingen, zijn thans bereid om aan verzoeken ter verzekering gevolg te geven.

(54) MORGAN, MELBOURN & Co.
BATAVIA 5 September, 1855.

GELD-LOTERIJ

ten behoeve van het

SAMARANGS LIEFHEBBERIJ-TOONEEL

De Directie van het Samarang's Liefhebberij-Tooneel brengt ter kennis van het publiek, dat eenige aangebrokenen loten nog onverkocht zijn gebleven; weshalve het, in het belang der houders van loten en ter vermijding van moeilijkheden, noodig is geoordeeld, de trekking, welke bepaald was op den 31sten dezer, uit te stellen tot- en definitief vast te stellen op Maandag den 14den April aanstaande, des ochtends ten acht ure, in het local van den Schouwburg.

De uitkeering der prijzen en premien is bepaald op Maandag den 21sten April o. k. en volgende dagen, ten kantore van den heer C. von Bornemann, agent der Javasche Bank alhier.

Eenige loten zijn nog verkrijgbaar bij de heeren C. von Bornemann en H. C. van der Wal alhier (aanvragen franco).

De Directie voornoemd,

Namens dezelve:

De Secretaris,

(679) H. C. VAN DER WAL.
SAMARANG, den 27 Maart 1856.

DE LOTERIJ

van den heer J. F. Pool zal op Zondag den 24 Maart worden uitgespeeld, ten kantore van den heer Jacobs, op de Grootte Rivier.

STAATS-LOTERIJ

van het Keurvorstendom He

Loten in deze loterij, benevens de Prospectus te bekomen te Batavia en Samarang bij de heeren Haren Noman & Kolff.

De prijs van ieder lot is f 12.
(690) MORIZ STIEBEL ZONEN
te Frankfurt

129ste Frankforter Loter

Uitgeloot in de 2de en 3de klasse de nummers 6780, 9109, 16497, 19676, 21053, 21869, 24286.

Houders dezer nummers worden verzocht de verwisseling in te zenden.

(680) H. M. VAN D
BATAVIA, 2 April 1856.

129ste

Frankforter Staats-Loterij

Heele, Halve en Kwart Loten te bekomen f 120, f 60 en f 30, bij

(189) H. M. VAN DORP,
te Batavia

De ondergeteekenden hebben de eer het publiek te berichten, dat zij hunne Handel en Toko Zaken hebben overgedaan aan de heeren van der Meulen & Co. Onder dankbetuiging voor het genotene vertrouwen blijven zij zich met de likwidatie der uitstaande belastingen.

(673) VAN DEN BROEK & Co.
BATAVIA, 31 Maart 1856.

Ingevolge bovenstaande annonce, ben de ondergeteekenden de eer, hun Handel en Toko Zaken het geëerblijkt aan te bevelen.

(674) VAN DER MEULEN & Co.
BATAVIA, 1 April 1856.

Bij acte op den 29sten Maart 1856, ten overstaan van Joan Cornelis Meijer, notaris te Batavia, in bijzijn getuigen gepasseerd, is door de heeren Joseph de Meulen en Guillaume Theodor Eyron, een vennoot van de firma van J. de Piennes en Compagnie, gevangen den eersten April 1856, voor onbepaalde tijd, terwijl geen der vennoten van de teekening der is uitgelooten.

Geschiedende deze bekendmaking ter voldoening, art. 28 van het wetboek van koophandel.

De Ondergeteekenden maken hiermede bekend, zij door de firma H. van Ryckevoorsel te Rotterdam zijn benoemd tot hare agenten als assuradeur, en zoodanig gemachtigd tot het aannemen van Assurantie tegen Zeegevaar, en het betalen der voorkomende schade of verlies.

(668) VAN OMMEREN, RUEB & Co.
BATAVIA, 1 April 1856.

Iemand genegen zijnde een Landverhuren of te verkoopen, gelieve met franco brieven te adresseren of letter M. aan H. M. van Dorp, Boekhandelaar te Batavia.

Bij eene familie op een landgoed te Salatiga wordt voor de opvoeding van drie meisjes gevraagd eene Gouvernante van de Protestantische Godsdienst, geëxamineerd in Fransche en Hollandsche talen, de piano goed kennen en verder wat tot eene fatsoenlijke opvoeding behoort.

(684) G. L. D'ABO, te Salatiga

vend hart hem vaak in de pastorij te K.... bragt. Ofschoon ik boven hing, kon ik toch verstaan, wat er bij zulke gelegenheden beneden mij gesproken werd. Het discours tusschen de oude lui en den zoon liep dikwijls over een huwelijk. De broers en zusters waren nu allen getrouwd, behalve hij. Hij moest ook maar gaan trouwen. Van uitstellen werd het niet beter, maar hij moest ook goed uit de oogen zien. Hij moest een meisje vragen van flinke familie, die van huishouden wist, godsdienstig was en..... hij moest wel geen keus doen om het geld, maar een meisje zonder geld te nemen, dit moesten zij hem afraden. Hij moest niet in den waan verkeeren, dat er geen middenweg bestond tusschen rijk en ongelukkig en arm en gelukkig. Er was wel een goede partij te vinden, die hem tevens wat kapitaal aanbrengen kon. Hij moest maar eens denken over nicht Kootje of Louise van den burgemeester of Geertje van den assuradeur. Als zij van weersijden niets hebt — lieve jongen! — zei de moeder — is 't treurig gesteld. Wij weten bij ondervinding, hoe veel moeite het kost om een huis vol kinderen tot gevestigden staat te brengen. Doe dan een goede keus en stel 't niet te lang uit! — Zoo als 't meermalen gaat, werd ook hier de raad der ouders wel, maar niet geheel opgevolgd. Op zekeren tijd kwam de ontvanger onverwacht te huis en ik merkte, dat er iets bijzonders aan de hand moest we-

zen. Hij vertelde aan zijne ouders, dat hij een knap knap meisje gevraagd had uit een fatsoenlijke familie, maar geld.... neen, zij bezat geen of althans geen noemenswaardig kapitaal. Hij zag wel in, zijne keus eigenlijk niet verstandig was en dat v. en moeder gelijk hadden, maar hij moest haar hebben en zon zich om haren wil alle ontberingen en zorgen getroosten, die uit een huwelijk zonder geld noodig moesten voortvloeien. — Men kent de fraaije deneringen, die bij dergelijke gelegenheden in oververkocht worden. De ouders berustten in de keus, zoon, hoewel zij, tegen het meisje niets hebbende, gaarne anders gezien hadden. »Eduard!« zeiden zij — als gij nu maar blijft thuis voornemen, om naar uwe inkomsten te leven, de tering naar de nering zet; als gij ook maar »willig de gevolgen uwer keus op u neemt, dan is »wij er niets meer van zeggen en gij moet uw »gaan.« — De bezwaren van een huwelijk zonder gaven stof tot vele gesprekken. Eduard moest er van hooren dat hem lief was b. v. dat hij niet voor zijne keus moest over hebben, om geen wijn te drinken of te schenken, geen cigaren te rooken te presenteren en aan de verkeering met vrolijk levende menschen vaarwel te zeggen. De tijd van vrijen duurde juist niet lang; trouwverliefde harten hooren niet gaarne van uitstel spre-

Abraham Pierre François de Seyff, Procureur te Samarang, rekent zich verplicht, ter bestrijding van veldwinnende, VERKEERDE, HEM NADEELIGE UITLEGGINGEN, bekend te maken: dat de *gratuite* NACHTELIJKE HUIZSOEKING, het afsetting en gewapende bewaking zijner woning geëerd, gehouden na middernacht van 21 op 22 Maart, noch betrof eene zaak, REM of iemand, die in zijn huis was, regerende; noch, en evenmin, eene zaak, waar- zijne woning, zelfs in de verte betrokken was.

(670)

De Ondergeteekenden verklaren, dat den heer *P. L. Brooksmid*, handelaar te Zierikzee, de eenige is, dewelke van ons Oost-Indisch Bier (*MAANTJES BIER*), in Europa op fust ontvangt, en verlof heeft, om het op synen naam naar Oost-Indiën te verzenden, en zullen in het vervolg, op het door hem afgetapt Bier, de Etiquette met zijne handteekening voorzien zijn, even als wij, het door ons afgetapte Bier, met onze signature het waarmerk van echtheid geven.

(646) **P. & S. RENDORP.**
AMSTERDAM, 8 Februarij 1856.

Onderwijs in de Hollandsche en Moderne Talen,
Meet- en Teekenkunde, de Meisjes bovendien in *Vrouwelijke Handwerken*; voor een matigen prijs; in een gezond oord in de Bovenlanden. Franco brieven, onder letter B, bij den boekhandelaar van Dorp, te Batavia.

(648)

Opvoedings-Inrigting
Voor een zestal jonge lieden van fatsoenlijken stand, gevestigd te Amsterdam, onder bestuur van *J. Bitter Mes.*
Inlichtingen bij de Heeren:
B. Weijmar, firma *B. Kopersmit & Co.*, te Batavia.
P. A. Oetgens van Waveren Pancras Clifford, te Amsterdam.
G. W. van Barneveld Kooy, te Batavia.
Mr. P. Lyndrager Jr., te Batavia.

(528)

J. D. BEYNON,
Portretschilder.
heeft deszelfs atelier geopend op Molenvliet, ten huize van den heer *J. W. Beynon*, van 's morgens 9 tot 4 ure 's avonds.

(651)

Let Wel!
De ondergeteekende verzoekt belanghebbenden wel indachtig te willen zijn, dat alle annonces voor den *Java-Bode*, zoowel als bestellingen op dat blad en daarop betrekking hebbende reclamés, franco moeten worden ingezonden, zullende daaraan, in het tegenovergestelde geval, geen gevolg worden gegeven.

De Administrateur,
(616) **H. M. VAN DORP.**
BATAVIA, 22 Maart 1856.

BOEKHANDEL LANGE & CO.
Bintang Oetâra.
Soerat chabar Bâroe derri tanah sabrang Bârat. Hârganja sâtoe tâhnen f 14.— pèraq, di bâjar dhôlo kapada toewan Lange & Co. di Batawiah, jang tarima tanda tangan sêta membâjar oepah pos.

(653)

Behangsel-Papier
gesatineerd, velonté met goud, benevens de daarbij behoorende randen, in sortering te bekomen bij

(685) **VAN HAREN NOMAN & KOLFF.**

wanneer er geen bijzondere veranderingen bestaan, en 't was niet te denken, dat de vooruitsigten van Eduard en Elise door lang wachten veel zouden verbeterd worden. Zij lieten zich als bruidegom en bruid inschrijven en trouwden onder veel heilwensen van familie en vrienden, waarbij de vermaning der ouders niet ontbrak, om toch te bedenken, dat zij menschen zonder geld waren.

Lieve lezer! er worden ons dikwijls onaangename dingen gezegd. Het moet ver van aangeen zijn, telkens op nieuw te hooren, dat men eigenlijk arm is; maar 't zijn onze vrienden, die zich het minst generen om ons de noodige waarheid, al is zij bitter, te zeggen; komen die herinneringen uit een goed beginsel voort, dan mag men er dankbaar voor wezen.

En om nu al dit voorgaande met mijne verdere geschiedenis in verband te brengen — want de lezer zal wel vragen: waartoe die omslag? — de herhaalde herinnering van de zorgen en bezwaren, welke de jongelieden te gemoet gingen, was de oorzaak, dat ik weer uit mijn kast op den zolder te voorschijn kwam.

Eduard en Elise trouwden op de woonplaats der bruid. Het plan om een huwelijksreis te doen was in de gegeven omstandigheden niet bij hen opgekomen. Maar na de voltrekking van 't huwelijk gingen zij eenige dagen in de pastorie te K.... logeren. Zij zouden van daar naar N.... vertrekken en eenige dingen voor

VERSCHIE ZURE APPELEN,
per dozijn, pas dangebragt bij

(693) **B. J. LEON.**

Per Mail Ontvangen:
Naam- en Ranglijst der Officieren van het Koninklijke leger der Nederlanden, 1856, bij

(659) **VAN HAREN NOMAN & KOLFF.**

DADELIJK TE BEKOMEN,
om geregeld per landmail te vervolgen.

1856.

L'illustration, direct uit Parijs. f 36.
Illustrated London News. - 52.
Illustrirte Zeitung. - 40.
Aglaja, Tijdschrift voor Dames. - 11.
Maçonniek Weekblad. - 25.

De resterende Exemplaren worden aan de eerste aanvragers afgeleverd door

(660) **VAN HAREN NOMAN & KOLFF.**

Boekhandel van H. M. van Dorp,
te Batavia.

Voor 1856 nog disponibel
L'illustration, per jaar à f 36. *Illustrirte Zeitung* f 40.
Illustrated London News f 52.

Dames Lectuur.
Journal des Demoiselles, ed. Paris, met Patroonen, Modeplaatjes, Tapisseriewerk, Musijk en aangename lectuur, 12 Nos. per jaar, 1856, f 18
Idem, Idem, ed. Bruxelles, f 12.
De *Aglaja*, Hollandsch Tijdschrift, Modes en Handwerken, per mail, f 11.

(649)

VERTREKKENDE PERSONEN.
J. Adrian naar Europa.

(681)

Passage naar Rotterdam
wordt aangeboden met de *Sara Lydia*, kapitein *B. van der Tak*, aan boord hebbende een geëamineerd geneesheer en eene melkgevende koe, om in de eerste helft dezer maand van hier te vertrekken. Adres bij

(676) **REIJNST & VINJU.**
BATAVIA, 1 April 1856.

Tot den overvoer van eenige passagiers naar Nederland wordt nog aangeboden het snelzeilend Ned. schip *Onderkerk* aan den Amstel kapt. *D. H. Kramer*, om tegen het begin der volgende maand van hier te vertrekken.

Informatien zijn te bekomen bij den Gezagvoerder in het Marine Hotel en bij de agenten

(657) **B. KOPERSMIT & CO.**

BATAVIA.
Maandag laatsleden is eene Inlandsche vrouw wonende in een der zoo genaamde Pondokhs Bantam, en haar kost winnende met waterdragen of ander koeliewerk, aan de Diesterpoort des ochtends ten 11 ure, door een ongelukkig toeval in de rivier gevallen en verdronken, zijnde haar lijk op gisteren digt bij de Javasche Bank opgevischt.

Heden ten 12 ure deed de regtbank van omgang in de 1ste afdeling van Java, zitting houdende te Batavia, uitspraak in de zaken van den Chinees Oey Tamba c. s., en verklaarde hem schuldig aan omkoop-ping tot moord en vergiftiging, met veroordeeling tot de straffe des doods; — de inlander Pioen, schuldig aan moord, mede tot die straffe, en de inlander Sam-miet, gelijk ook de Chinezen Tan Kiseng en Kimlieng als medeplichtig aan moord, tot de straffe naast den dood, of 15 jaren dwangarbeid in den ketting buiten het eiland Java, na voorsafegane tepronkstelling onder de galg gedurende een half uur.

Bagelen. — In de afdeling Keboemen zijn den 12den Maart jl., ten gevolge van eenen rukwind, 12 klap-

de nieuwe huishouding medenemen. De pastoorske had veel wat zij missen kon en wien zou zij 't liever geven dan haren Benjamin, die het wellicht zoo hoog noodig zou hebben? Koffers en kisten werden dan ingepakt en ter verzending gereed gemaakt.

Eduard, onder den invloed der onafgebrokene zuinigheidspredicatiën, meende dat alles wat hij vroeger in huis zijn eigendom noemde hem te pas zou komen. Hij paste dan ook wel op, van niets te vergeten. Hij zocht zelfs op den zolder en liet het oog op de kleerkast vallen. Hij opent ze en ziet mij, den lang vergeten en dikwijls veramaden duffelschen jas. Hij krijgt mij van den kapstok — hij vindt mij wel oud en leelijk, maar toch nog sterk en warm, in allen gevalle goed genoeg, om mij voor ballast mede te nemen. Men kon niet weten, hoe dat ding nog eens te pas kon komen. Ik werd gepakt boven in een kist; om, zoo als het heette, dingen van meer waarde voor drukking en vochtigheid te bewaren, en kwam in de nieuwe huishouding, nadat ik met smartgevoel afscheid van de pastorie had genomen, waar ik nooit zou wederkeeren.

Men hing mij in de woning te N.... op den zolder, van waar ik duidelijk kon vernemen wat er in 't huis voorviel. Eduard en Elise leefden te zamen zeer gelukkig, niet alleen in de wittebroodsdagen, maar ook daarna. Ik hoorde hen dikwijls lagchen en stoeijen,

perboomen en 16 inlandsche huizen omgewaaid, terwijl het padiegewas van p. m. 950 bouws daardoor grootendeels is vernield.

(Jav. Cour.)

Samarang. — Zekere Javaan, met name *Tjotroeno*, ontdekte op den 21sten dezer een wild varken in den tuin achter zijne woning in de desa Podjok (district Truëko), waarop hij met eene piek gewapend op het dier afging, doch vervolgd wordende een worp daarmede deed en uit zijne woning eene tweede piek nam, het dier nogmaals aanviel, doch uit verwarring of ten gevolge der duisternis, de piek met het scherpe einde naar zich zelve gekeerd hield en daardoor sich aan het regterbeen kwetste, ten gevolge waarvan hij overleden is.

(Sam. Court.)

NEDERLAND.
Er is, naar men verneemt, door *K. M. Flietstra*, molenaar in de nabijheid van Harlingen, een werktuig uitgevonden, ter beveiliging tegen dieven. Deze worden daardoor gevangen genomen en zoo vast geklemd, dat geen tien menschen hen kunnen losmaken, zoo zij niet de inrigting niet bekend zijn. Gelijktijdig geeft het werktuig dan zulk een gedruisch, dat men uit den slaap moet ontwaken.

— Op den 29sten Januarij jl., heeft te 's Gravenhage de plegtige uitreiking plaats gehad van de bekrooningen welk door onze industrieelen op de Parijsehe wereldtentoonstelling zijn behaald.

De vergaderzaal van de eerste kamer der staten-generaal, was ter ontvangst van de talrijk genoodigde autoriteiten en de bekroonden expresselijk ingerigt. Op den bestemden tijd kondigde de minister van binnenlandsche zaken de plegtigheid aan en gaf allereerst het woord aan den secretaris der vereenigden hoofddommissie ter bevordering van de belangen der Nederlandsche inzenders bij de tentoonstelling te Parijs, den heer van Hasselt, die daarop eene uitvoerige rede uitsprak, waaraan wij de volgende bijzonderheden ontleenen:

Op de Londensche tentoonstelling was het getal inzenders 114 en op de Parijsehe 340. Nederland was op twee na in alle vakken van nijverheid op de laatstgenoemde vertegenwoordigd; die twee vakken waren mijnbouw en werktuigen en toestellen voor weverijen; en in de aldus vertegenwoordigde 25 vakken, werden in 23 door Nederlanders bekrooningen behaald, 2 gouden eere medailles, zijnde de stad Amsterdam als de zetel der beroemde diamantslijperijen en de Nederlandsche Handelsmaatschappij, voor de trophée met voortbrengselen uit Ned.-Indië. 18 Zilveren medailles, 45 bronzen medailles en 58 eervolle vermeldingen, te zamen 123.

Te Londen bedroegen in 1851 de bekrooningen slechts 23, als 1 raadsmedaille, 16 prijsmedailles en 11 eervolle meldingen.

„Behalve de voorwerpen op Nederlandschen bodem vervaardigd,” zeide de heer v. Hasselt, „verschenen te Parijs ook een aantal voortbrengselen van nijverheid en landbouw, in onze O.-Indische bezittingen vervaardigd of gekweekt, voor welker toezending de hoofddommissie haren dank verschuldigd is aan Z. Exc. den nu afgetreden minister van kolonien, aan Z. Exc. den voormaligen gouverneur-generaal van Neerlands Indië, mr. A. J. Duymaer van Twist, aan de speciale commissie, die zich te Java had gevestigd en aan de directie der Nederlandsche Handelsmaatschappij.”

„Het was een gelukkige inval van de sub commissie te Rotterdam, om de voortbrengselen onzer O. I. bezittingen, als vereenigd en te zamen gevoegd ten toon te stellen; zij deelde dit plan aan de subcommissie te Amsterdam mede en beide commissien vereenigden zich en het was op haar verzoek, dat de directie der Handelsmaatschappij aan haar afstond of haar door andere bezorgde de voortbrengselen der nijverheid en van den grond van Java en andere Oost-Indische plaatsen, die tot een trophée vereenigd, de bewondering van menig bezoeker der Parijsehe tentoonstelling heeft opgewekt.”

— De persoon van *P. J. E. de Geest*, op last van Z. M. als gevaarlijk, voor de publieke rust onlangs uitgezet, is dezer dagen teruggekeerd en te Amsterdam ontdekt. Hij is in hechtenis genomen en stond gisteren te regt. De beklagde, na nadrukkelijk er op gewezen te hebben, dat hij niet provisioneel gekeerd mocht worden, beriep zich op de omstandigheid, dat hij slechts twee vrije dagen heeft gehad na de dagvaarding, en dat de wet hem vergant acht dagen. Hij stelde dus de exceptie van nietigheid der dagvaarding voor, nadat de getuigen waren gehoord. Het O. M. gaf te kennen, dat deze verkorting van den termijn was geschied in het belang van den beklagde, ten einde zijne zaak te bespoedigen.

De beklagde bleef echter persisteren, steeds daarbij voegende dat hij zich wijders niet behoeft te verantwoorden, want dat hij vooralsnog in vrijheid moet wor-

liefskozen en overleggen, hoe zij toch op het zuinigste zouden leven. Zij leefden in volkomen harmonie, die nog bevestigd werd door de verwachting der komst van een' erfgenaam. (Het schijnt toch wel een voor-regt van menschen zonder geld te zijn, dat zij niet lang naar de vervulling van hun verlangen naar kroost behoeven te wachten.) Dit vooruitzicht bragt weer veel overleggingen te weeg. Men zou zuinig wezen, om den nieuwen wereldburger te kunnen ontvangen, zoo als 't behoorde. Zij haalden somtijds alles voor den dag, om te zien, wat er wel en wat niet noodig zou wezen.

(Wordt vervolgd.)

den gelaten en alsdan ter terechtzitting kan komen of niet.

De regtbank heeft daarop vonnis gewezen, en beslist dat de dagvaarding in deze zaak nietig was.

— Te Sevenum is op 10 dezer eene gruwelijke misdaad ontdekt. Het huis, waarin eene ongehuwde dagloonster met hare zuster woonde, welke laatste voor eenige dagen afwezig was, was sedert twee dagen niet ontsloten geworden. Dit wekte den argwaan der bureu en men besloot door geweld zich den toegang tot het huis te verschaffen. Toen men daar binnen kwam, vond men de ongelukkige bewoonster badende in haar bloed, zijnde haar hals bijna geheel afgesneden; de toegangen tot het huis waren allen schijnbaar van binnen gesloten, zoodat men alleen aan zelfmoord kon denken. Het onderzoek dat door de HH. officier van justitie en regter commissaris bij de regtbank te Roermond den dag daarna plaats had, alsmede de lijkschouwing, hebben doen ontdekken dat hier woord was gepleegd, terwijl ook aan ongelukkige bewoonster moet zijn, op welke wijze de dader zich uit het huis heeft weten te verwijderen. Uit de lijkschouwing is verder gebleken, dat de verslagene zwanger en binnen kort hare bevalling te wachten was. Al spoedig scheen men op het spoor van den dader te zijn. Deze, zijnde de persoon die met de overledene verkeerde, werd dienzelven dag nog in hechtenis genomen. Ten zijnen huize moeten belangrijke overtuigingsstukken zijn gevonden. Er schijnt wijders vermoeden te bestaan, dat ook de moeder der vermoorde door vergif is om het leven gebracht. Er hebben ten dezen aanzien strenge onderzoekingen plaats.

ENGELAND.

Wij ontleenen aan het Londensche dagblad *the Times*, van den 22 Januarij het volgende stuk, hetwelk wij overwaardig keuren ter algemeene kennis van den handel te brengen en meer bepaaldelijk van hen, die gewoon zijn in Engeland te doen verzekeren.

Voor het hof van Queen's Bench, te Londen, is korten tijd geleden een proces gevoerd in eene assurantie zaak, bij Lloyds verzekerd, waarvan de uitspraak niet strekt om den handel, hetzij alhier of elders, vertrouwen te doen stellen in de Engelsche wetten, daar waar het zaken betreft, die eenigzins op commerciële gewoonten (costumes) steunen.

De heer Engelhardt, te Londen, kocht voor rekening van de Nederlandsche Suiker-Raffinaderij te Amsterdam, van de heeren Goodall Chilton & Co., eene lading suiker, van Bahia op de hoogte van Plymouth aangekomen. Bij aankomst te Amsterdam werd de lading beschadigd bevonden; de aldaar residentende agent van Lloyds, de heer John Mavor Still nam de gewone maatregelen ten behoeve van assuradeuren. De schade werd bewezen ontstaan te zijn door zeewater; de gezagvoerder legde de vereischte verklaring af, dat die schade alleen het gevolg was van het werken van het schip en de stormen, die hetzelfde gedurende de reis doorgestaan had. De schade bedroeg £. 1568 of ca. 19 pCt.

Assuradeuren namen gedurende eenigen tijd eene onverschillige houding aan, doch verklaarden na verloop van drie maanden, dat zij de vordering zouden betwisten. Ten gevolge van dien, werd eene procedure voor het hof van de Queen's Bench tegen hen ingesteld. Hun punt van verdediging was, dat de suiker niet gedurende de reis beschadigd, maar in slechten toestand gescheept was geworden. Het cognossement was hiermede in tegenspraak, inhoudende dat de suiker in goeden staat en wel geconditionneerd geladen was. Maar lord Campbell beweerde dat zulks volstrekt niet tegen assuradeurs bewees, en daar de heer Engelhardt verzuimd had de afladers der Suiker te Bahia te dagvaarden, (welke afladers sedert gefailleerd waren en Bahia verlaten hebben), of wel getuigen van de plantagien, waar de suiker gegroeid was, zoo verklaarde de Jury de vordering te zijn onregt, en de assuradeurs niet ontvankelijk.

De zaak is in het bijzonder hard, dewijl, hoedanig ook uitgelegd, de schade nimmer had moeten drnken op de koopers van de suiker, want: of de schade is door zeewater veroorzaakt en daarvoor waren assuradeuren aansprakelijk, of de suiker gekocht van de heeren Goodall Chilton & Co., op een schoon cognossement, was niet in den staat, waarin die behoorde te zijn. De heer Engelhardt heeft een getrouw verhaal van het gebeurde in het licht gegeven en zijne vrienden opmerksaam gemaakt op de ernstige gevolgen, die deze uitspraak ontwijfelbaar hebben moet. Het hoofdpunt hiervan is, dat er in het vervolg geene waarde kan gehecht worden aan een schoon cognossement, doch er zijn nog twee punten van weinig minder belang, namelijk de uitbreiding van objecten van zuiver technieken aard, bij het afdoen van schade op assurantie-polissen, gesloten op zeilende ladingen, en de wijze, waarop assuradeuren bij Lloyds de handelingen van den door hen aangestelden agent wraken. In deze zaak, merkt de heer Engelhardt aan, is de agent van Lloyds te Amsterdam de voorname getuige, hij kwam naar Engeland, om de volmaakte regelmatigheid van het onderzoek, de verkoop en al hetgeen in deze zaak verrigt was, te verklaren. Tot besluit dient opgemerkt, dat de heer Engelhardt en zijne correspondenten aangemoedigd zijn tegen de uitspraak te appelleren, doch, de moeilijkheden van eene regterlijke uitspraak en het daardoor ontstaande verwijl kennende, aanzelen zij geenszins te verklaren, dat zij zich onthouden zullen, moeite, tijd en geld nutteloos op te offeren. Willen assuradeuren of een hunner de zaak ter beoordeeling stellen van zaakkundige kooplieden, opdat eene spoedige, regtvaardige en min kostbare decisie te verwachten ware, zijn zij genegen de zaak aan hen te onderwerpen, doch op geene andere wijze.

FRANKRIJK.

Te Parijs hield men zich bij gebrek aan iets beters met twee geruchten bezig, namelijk de aanstaande kroonning van keizer Alexander te Warschau en diens naderende komst te Parijs. Het behoeft wel niet gezegd te worden, dat alles zich te dien aanzien tot bloote geruchten bepaalt.

Parijs, 3 Jan. Ik sprak u reeds vroeger over de strengheid, waarmede men den agent van den graaf van Chambord heeft behandeld. Volgens de bij mij ontvangen inlichtingen, bestaat er tegen de legitimisten een georganiseerd stelsel van vervolgingen, zoo zelfs dat de aanzienlijkste personen tot die staatspartij behorende niet geëerbiedigd blijven. Het schijnt dat de aandacht

des keizers vooral gevestigd is geworden op zekere door deze heeren gehouden geheime bijeenkomsten, waarbij zelfs mannen, die doorgaan als voor een tweetal jaren zich bij Napoleon te hebben aangesloten, aanwezig waren. Deze toenadering verwekte destijds veel verwondering, terwijl de ware reden dier verzaking van denkwijze voor ieder geheim bleef. Nu verzekert men dat Napoleon er in geslaagd is, aan die personaadjen te doen gelooven, dat toen hij den *coup d'état* uitvoerde, hij slechts met het vurig verlangen bezielde was, Frankrijk van de regeringloosheid te redden en de orde te herstellen, doch geenszins om eene dynastie te stichten. Hij had hen de hoop laten opvatten, dat wanneer het uur zou gekomen zijn, waarop hij zijne zending als volbragt zou hebben kunnen beschouwen, hij den troon verlaten en dien aan den wettigen afstammeling overgeleverd zou hebben, en een Larochejacquelin, een Pastoret enz. zouden zich hebben laten verschalken. Sedert geruimen tijd echter hebben zij kunnen bespeuren wat daarvan was, en dewijl zij hunnen spijt niet genoeg wisten te verbergen, zijn zij in ongenade en men heeft hen met ballingschap en zelfs met vervoering naar Cayenne gedreigd, indien zij zich niet onthielden, aan de ineensmelting der twee takken der Bourbons de hand te leenen. Van een anderen kant worden te republikeinen insgelijks met dubbelde strengheid vervolgd en voor eenige dagen is een jong advocaat, Benes genaamd, aan zijne familie ontruikt en naar Cayenne gevoerd geworden.

— Naar men verneemt, zal de nieuwe fransche leening, op het einde van Maart of in het begin van April, worden uitgeschreven. Het is nog niet bekend, of de regering zich ten deze regstreeks tot de natie, dan wel tot Rothschild en de overige bankiers zal wenden. Eene „geheime” circulaire, dezer dagen door den minister van financiën aan de algemeene ontvangers gezonden, houdt in de betuiging van des ministers dank voor hunne bemoeijingen bij de jongste leening, en den last het terrein voor eene nieuwe leening te peilen en voor te bereiden.

Parijs, 11 Januarij. De *Moniteur* deelt mede, dat de keizer gisteren den krijgstraad gepresideerd heeft, bestaande uit prins Jerome, de hertog van Cambridge, prins Napoleon, lord Cowley, de admiraals Lyons, Dundas, Hamelin, Jurien, Penaud en de generaals Aurey, Jones, la Marmor, Canrobert, Bosquet en Niel. De krijgstraad was niet belegd om een plan voor den volgenden veldtocht vast te stellen, maar alleen om de geallieerde regeringen met betrekking tot verschillende combinatiën in te lichten, in mogelijke gebeurtenissen te voorzien, en eenige eischen van het oogenblik te regelen.

Parijs, 14 Jan. De directeurs der parijische dokken zijn gearresteerd geworden. Er bevindt zich een belg onder hen genaamd Duchesne, een vroeger te Brussel gevestigd advocaat, die na slechte zaken gemaakt te hebben, gedwongen was die stad te verlaten, zich te Londen nederzette, waar hij het geluk had den toen gebannen en in moeilijke omstandigheden verkeerenden Lodewijk Napoleon een dienst te bewijzen met hem een vijftigtal francs te leenen. Na den *coup d'état* kwam hij naar Parijs, herinnerde zijne dienst aan den keizer, welke hem tot administrateur der dokken benoemde met een jaarwedge van 12,000 fr. Doch wie ontanapt aan zijn moed? Na een korten voorspoed bevindt hij zich achter de grendels.

Parijs, 14 Jan. In doorgaans goed onderrigte kringen is het gerucht in omloop, dat de volgende maatregelen binnen kort zouden worden genomen: 1°. afschaffing der salische wet; 2°. afkondiging van een decreet, waardoor aan de keizerin, bij overlijden des keizers, eene civiele lijst van een miljoen rente 's jaars en het Elysée als residentie verzekerd wordt; 3°. benoeming der keizerin tot regentes gedurende de minderjarigheid van den toekomstigen erfgenaam der kroon, 4°. bepalingen nopens de zamenstelling van een regentschapsraad.

— Syed Abdoallah, een voornaam muzelman uit Laknau, de hoofdstad van het koninkrijk Aonde, is gisteren door lord Cowley, britsch gezant, aan den keizer en de keizerin voorgesteld geworden. De Syed, die een schitterend indisch gewaad droeg, heeft aan Napoleon en zijne gemalin zijne hulde gebracht overeenkomstig het oostersch gebruik in metaphorische uitdrukkingen, waarbij hij zich van de engelsche taal bediende, die hij vlug spreekt en schrijft. Het keizerlijk echtpaar heeft den britsch-indischen *grande* in de zelfde taal beantwoord.

— Eergisteren avond viel het volgende ongeluk voor op het Noorder kerkhof (Montmartre). Sedert eenigen tijd werden op die begraafplaats talrijke diefstallen gepleegd; strenge bevelen waren gegeven om ze tegen te gaan en met dat doel waren de bewakers met karabijnen gewapend geworden. In weerwil van die voorzorgs maatregelen, werden wederom verscheidene graven geschonden en van voorwerpen van waarde beroofd. De waakzaamheid werd dus verdubbeld en de bewakers werden gemagtigd om na een eerst werda! onmiddellijk vuur te geven op ieder die, na het sluiten der deuren zich op de rustplaats der dooden mogt bevinden. Eergisteren avond tegen zes ure, verliet de heer de Vaulabelle, opzichter van het kerkhof, zijne kamer en begon de ronde te doen om zich in persoon te overtuigen of de bewakers den hun opgedragen last stipt vervulden, en of zij allen op hunnen post waren. In het gedeelte des kerkhofs, dat aan de gemeente Baignolles grenst, staateen lage muur, waarop sporen van dikwijls volbrachte overklimming merkbaar waren. Op die plek derhalve was het waakzaam oog des wachters onophoudelijk gericht. De wachter Mabilles stond daar op post, toen de heer de Vaulabelle zijne schreden de waarts rigtte; doch hetzij dat zijne aandacht elders getrokken werd, hetzij dat hij door den wind Mabilles stem niet hoorde, hij, de opzichter Vaulabelle, antwoordde niet op het werd en na een derde waarschuwing loste Mabilles zijne karabijn in de rigting van waar hij beweging vernam. Daarop hoorende kermen, liep hij naar de wachtpost om berigt te geven, dat de dief was getroffen. Van lantaarns voorzien volgde men onmiddellijk Mabilles naar de aangeduide plek, doch hoe onbeschrijfelijk groot was de ontzetting der wakers, toen zij in de op den grond liggende persoon den heer de Vaulabelle zelven herkenden. De ongelukkige opzichter werd bewusteloos naar zijne kamer gebracht, alwaar hem de teederste zorgen werden gewijd. Alle pogingen wa-

ren echter vruchteloos. De Vaulabelle was een lijk, kogel was door de hartstreek gedrongen, en twee gers van de regterhand, die de heer de Vaulabelle zijn paletot had gestoken, waren door hetzelfde verbrijzeld. Hoe gunstig ook Mabilles antecedenten, men heeft gemeend hem in verzekerde bewijzen te moeten nemen, en thans bevindt hij zich nog in rest. De heer de Vaulabelle is in den bloei zijner ren overleden, hij laat eene weduwe en twee jong kinderen na. De zoo noodlotige omgekomen broeder van den heer de Vaulabelle, minister van de baar onderwijs onder het voorloopig bewind in 18

DUITSCHLAND.

Met betrekking tot Pruissens al of niet toelating het vredescongres zwijgen de bladen van dat land eenenmale; de *Oest. Zeit.* echter beweert dat Pruis wel zal vertegenwoordigd worden. Oostenrijk, zegd noemd blad eischt in overeenstemming met Frank en in weerwil van Englands hevigen tegenstand, Pruissens en Duitschland met hem de zending vervo om den nieuwen staat van zaken te waarborgen, het congres geroepen zal zijn in den politieken toestand van Europa te brengen. Een telegrafisch bericht Weenen, gaf reeds kennis van Oostenrijks voornemen bij de duitche bondsvergadering een voorstel in te geest te doen. De *N. Pr. Zeit.* bevestigt dit bericht Volgens een dépêche in de *Indép. Belge* moet Oosten eergisteren daartoe zijn overgegaan.

Frankfort, 2 Jan. De Frankf. Postz. meldt dat dezer dagen overleden baron von Rothschild nog zijnen dood een proces verloren heeft. Dit proces, baron aangedaan door den heer Binding, broodbak te Frankfort, begon in 1814 en heeft dus 40 jaren duurd voor de regtbanken van Frankfort en van de duitchen Bond en liep eerst voor eenige dagen afdo eene te Lubeck gegeven eindbeslissing, waaruij aan de eischer zijn eisch werd toegezegd.

Weenen, 11 Jan. De wet op de toekomstige stelling van de protestantsche kerk in de oostenrijksche monarchie is den 2 door den keizer bekrachtigd en s eerdaags officieel afgekondigd worden. Men zegt d de wet in zeer liberalen zin is verrat, daar men n uit het oog verloren heeft dat Hongarije, Zevenberg en Bohemen ongeveer 3½ miljoen protestanten tellen.

— De israelietische gemeente te Weenen is van r geringswege aangeschreven, maatregelen te nemen t het oprigten van bijzondere scholen voor het onderw der kinderen tot die gemeente behorende, en die t dusverre op de katholieke school worden onderwezen.

Berlijn, 20 Jan. Het laatste pruisische legerhoo uit den tijd van den grooten bevrijdingsoorlog, Johan August Friedrich baron Hiller von Gärtringen, gen raal der infanterie, ridder der Zwarte Adelaarsor enz., dien Blücher en von Greissenau hunnen leed noemden is den 17 dezer overleden.

Weenen, 19 Jan. In een brief uit Weenen aan de *Journal de Francfort* wordt als zeker gemeld, dat h concordaat niet ten doel had de opheffing der wet die Oostenrijk de drukpersvrijheid heeft gewaarborgd, no eenige inbreuk te maken op die wet, noch ook om a het geestelijk gezag eenigzins van preventieve censu toe te kennen.

De oostenrijksche drukpers, de officële zelfs niet u gezonderd, trekt zich de verwikkelingen, door h concordaat ontstaan, zeer aan, en voert eene scherpe t tegen de herderlijke brieven, welke de prelaten in Lon bardije hebben uitgevaardigd omtrent de uitoefeni der kerkelijke censuur, en die aan het keizerlijke b wind te Weenen zeer moeten hebben mishaagd. Z wordt o. a. in het te Milaan uitkomende regeringsbla gezegd, dat de regering de regten van den staat teg elke aanranding, van welke zijde die ook komen mog zal weten te verdedigen, en dat verwikkelingen als di welke thans zijn ontstaan zullen, worden uit den w geruimd door den keizer in regstreeksche overeenste ming met den paus. Het officiële verloop eindigt m de volgende merkwaardige verklaring:

De tijden zijn voorbij, dat decreten of brandstapel een boek konden vernietigen of een beginsel uitroeijen. Beginselen worden in het oneindige door de drukpers verspreid en spotten met alle hinderpalen. De kerk kan er niet aan denken, om die te bestrijden door gevangenis of marteling; zij beschikt niet meer over die wapenen. Beginselen moeten door beginselen worden bestreden. — door redenering en geenszins door geboden en wetten van uitsluiting. De kerk heeft ter har beschikking het predikgestoelte en de drukpers; zij kan die hulpmiddelen op hare beurt gebruik maken met belangloze eerlijkheid, verdraagzaamheid, zachtmoedigheid en met vast vertrouwen op dien loods, die het vaartuig binnen eene veiliger haven weet te brengen, dan als het wordt bestuurd door onervaren schippers, die misslag op misslag begaan."

ZWEDEN.

Volgens de *Oest. Zeit.* heeft Engeland afgezien van zijnen eisch met betrekking tot de vestingwerken van Bomarsund, en wel op aanzoek van Zweden, als mede regstreeks belanghebbende bij deze aangelegenheid. Het blad voegt er bij: „dat Zweden volstrekt niet gebaat wordt door het blijven volharden bij eene voorwaarde die zonder nuttige strekking voor Zweden zelf, voor Rusland een geheel noodloze vernedering zou zijn."

— Generaal Bloch, minister van oorlog in Noorwegen en opperbevelhebber des legers, heeft in last gekregen de Noorweegsche troepen te organiseren in gemeen overleg met het hoofd van het departement van oorlog te Stockholm. Niet onwaarschijnlijk staat deze maatregel in verband met de door velen verwachte verandering in de houding van het cabinet van koning Oscar bij de bestaande Europeesche verwikkelingen.

— Men beweert dat de geheime artikelen van het tractaat met Zweden aan de geallieerden de krachtige medehulp dezer mogendheid bij de hervatting der operatiën in het Noorden verzekeren, en men twijfeld derhalve niet, of de bedoelde artikelen zouden uiterlijk met 1 April ter kennis van het publiek worden gebracht. Men voegt er bij, dat Rusland echter zich zoo bewonderenswaardig juiste inlichtingen weet te verschaffen nopens de plannen en beraadslagingen zijner vijanden, dat uit den maatregel dien het ter versterking van

BIJVOEGSEL behoorende bij den JAVA-BODE, van Woensdag 2 April 1856, No. 27.

Broeksk, Vitepsk, Smolensk, enz. neemt, blijkt dat het ook thans weder volkomen op de hoogte is van hetgeen men in het voorjaar denkt te ondernemen.

— De Zweedsche regering heeft eene circulaire gezonden aan hare vertegenwoordigers bij de verschillende hoven, als begeleidend stuk tot het afschrift van het Zweedsch-Westersch tractaat. In die circulaire, dd. 18 December, wordt op vrij scherp toon van Rusland gesproken, en zeer duidelijk het mistrouwen van Zweden tegen die mogendheid te kennen gegeven. De Zweedsche regering verklaart nogtans dat zij niets anders beoogde dan zich te hoeden tegen de mogelijke gebeurtenissen van lateren tijd en tegen den aanval waarin Rusland zelf het initiatief zou nemen; maar dat, tenzij die aanval geschiedde, zij in den tegenwoordigen oorlog niet zal afwijken van de strikste onzijdigheid waarin Zweden, even als Denemarken, tot dus verre sedert den aanvang der vijandelijkheden zich heeft gehandhaafd. Of de uitdrukkingen tegen Rusland, in de circulaire vervat, wel zijn overeen te brengen met laatsgenoemde verklaring is moeilijk te bewijzen. *Le Nord* deelt den woordelijken inhoud dier circulaire mede.

RUSLAND.

De tekst der dépêche van graaf Nesselrode aan vorst Gortschakoff, Russisch gezant te Weenen, in welk document, als eerste antwoord van Rusland op de door Esterhazy naar Petersburg gebragte voorstellen, deze voor een deel werden verworpen en het Russische cabinet tegenoverstellen gedaan had, wordt thans door de dagbladen openbaar gemaakt. Hoewel sedert Ruslands onvoorwaardelijke aanneming der Oostenrijksche voorstellen is gevolgd, heeft bedoeld document voor de geschiedenis dezer dagen eene groote waarde behouden. Wierden wij niet door plaatsruimte belet, wij zouden de dépêche in haar geheel overnemen; wij zien ons slechts genoodzaakt ons bij de mededeeling van den hoofdinhoud te bepalen. Graaf Nesselrode geeft op als reden van weigering van het vijfde punt (het regt voor de geallieerde mogendheden om in het belang der orde in Europa afzonderlijke voorstellen te doen), in de eerste plaats, het onbestemde van dat artikel, dat alles weder tot een punt van kwestie zou kunnen maken en onverwachte verwickelingen doen ontstaan; vervolgens dat, indien de voorwaarden, tot wier aanbieding de geallieerden zich het regt voorbehouden, het europeesch evenwicht betreffen, zij dan door een europeesch congres behooren te worden onderzocht, en niet in conferentien waaraan slechts enkele staten kunnen deelnemen. Overigens draagt Nesselrode zorg aan het slot zijner dépêche te doen uitkomen, dat in de door hem in dat document gemaakte opmerkingen op verre na geene weigering der Oostenrijksche voorstellen ligt, maar dat zij integendeel ten doel hebben behulpzaam te zijn bij het ontwerp der preliminarien. Men kan dus niet zeggen dat Rusland, door sedert zonder eenig voorbehoud de Oostenrijksche voorstellen aan te nemen, in volstrekte tegenstrijdigheid handelt met de verklaring, waarvan het eerst door deze mogendheid aangeboden en later ingetrokken tegenoverstellen vergezeld gingen.

— De Russische Invalides bevat de proclamatie, waarbij generaal vorst Gortschakoff, bij het nederleggen zijner betrekking van opperbevelhebber der Russische krijgsmagt in de Krim, afscheid neemt van die troepen. Ook vindt men in dat blad een verslag der militaire operatiën van 18 tot 24 December op het oostelijke kustland der Zwarte zee. Uit dat verslag blijkt dat de Turken hunnen aftogt zeer langzaam hebben bewerkstelligd, en dat elk hunner corpsen zijne rugwaartsche beweging door verschanzingen dekte. Generaal-majoor vorst Dadiane, kommandant der Mingrelische militie, berigt dat Iskender pacha, de onverschrokken bevelhebber der cavalerie, in een dier gevechten zeer zwaar gekwetst is geworden.

— Men verneemt dat de Russen, in de zee van Ochotsk, de volgende fransche schepen genomen hebben: *Ville de Rouen*, kapt. Bellot; *Espadon*, met 400 v. traan; 6000 f balein; *Angeline*, met 52 v. traan; *Elisabeth*, met 1600 v. traan; *Nil*, met 800 v. traan; *Pallas*, met 540 v. traan en 9000 f balein; *Georges*, met 330 v. traan; *Asie*, met 30 v. traan; *Napoleon III*, met 800 v. traan; *Mamh*, met 1950 v. traan en 39,400 f balein; *General Teste*, met 400 v. traan.

ZWITSERLAND.

Beide kamers waren den 28 Jan. vergaderd. De nationale raad heeft met algemeene stemmen goedgekeurd de conventie betreffende het overmaken van de telegrafische berigten, gesloten tusschen het centrale bewind met verscheidene europesche staten, met name Frankrijk, België, Sardinië, Spanje en Wurtemberg; bij welke conventie de kosten der telegrafische berigten aanzienlijk zijn verminderd en de wijze van overmaking zeer is vereenvoudigd. — De stendenraad heeft, ingeslijkt met algemeene stemmen, zijne bekrachtiging verleend aan het voor twee maanden, geleden door den britschen gezant te Bern en den president des zwitserchen bondgenootschaps geteekend, tractaat van koophandel, en regelende ook de vestiging van wederzijdsche onderdanen in de beide staten.

SPANJE.

Den 22 Jan. werd er in de Cortes een uiterst hevige woordenstrijd gevoerd tusschen generaal O'Donnell, minister van oorlog, en den democratischen afgevaardigde Orense. Wederkerig wierpen zij elkander de grofste beledigingen naar het hoofd, en het daardoor te weeg gebragte schandaal, waardoor de eer en achtbaarheid der vertegenwoordiging niet weinig werd op het spel gezet, is het onderwerp van aller gesprekken in de hoofdstad. Eenige leden van het congres meenden zelfs dat er termen waren om een afkeurend votum over den voorzit-

ter, generaal Infante, uit te brengen, daar deze den bedrevenswaarden twist niet had weten te voorkomen. Dat overigens zulk eene uitbarsting tusschen O'Donnell en Orense eens moest volgen, was te verwachten; sedert lang reeds waren beide in de hoogste mate tegen elkander opgehitst. Onmiddellijk na het incident verliet O'Donnell de zaal; hij liet een der generaals afgevaardigden ontbieden en trad met dezen in overleg over het regelen der voorwaarden van een tweegevecht met den democraat. Doch hiervan was het gevolg dat op staanden voet al de generaals, die leden van het congres zijn, en vele andere legerhoofden eene collectieve verklaring teekenden, houdende verbod aan maarschalk O'Donnell met Orense te duelleren, zoo lang hij (O'Donnell) met den ministerpost zal zijn bekleed. 's Avonds werd deze verklaring aan den maarschalk gezonden, en deze stap, gevoegd bij de pogingen van voornamelijk personen van alle partijen, zal, naar men hoopt, het tweegevecht doen uitstellen, zoo niet geheel beletten. Naar het schijnt, is de hevige aanval, waaraan de minister van oorlog den 22sten ten doel stond, slechts een begin van uitvoering van een door de democraten gevormd plan, hunne tegenstanders aan den openbaren haat en afkeer prijs te geven en ze op alle mogelijke wijze in minachting te brengen. Men zeg dan ook dat een nieuwe aanval tegen Espartero zal worden gericht: doch dit vereischt bevestiging.

— De betrekkingen van Spanje met Rome komen van lieverlede weder op een goeden voet. Reeds zagen wij de herstelling der Rota-regtbank; wij kunnen er nu bijvoegen dat don Juan Torenó, de gewezen pauselijke vertegenwoordiger, na het vertrek van den nuntius uit Madrid, thans door de spaansche regering weder gemagtigd is als zoodanig werkzaam te zijn.

— De regering, die dezer dagen over het verleenen van huwelijksdispensatiën beraadslaagde, zal nog geen wet-ontwerp tot invoering van het burgerlijk huwelijk indienen. Waarschijnlijk beschouwt zij het land nog niet rijp genoeg voor zulk een belangrijke hervorming, hoewel deze echter, zoo als een dagblad zeer te regt doet opmerken, sedert lang in andere katholieke landen zoo als Frankrijk, België, en onlangs nog in Sardinië, is tot stand gebracht. In andere gevallen echter bewijst de spaansche regering, hoezeer blijk gevende van veel gemagtigdheid in de verwezenlijking harer inzichten, dat zij op den door haar ingeslagen weg der maatschappelijke verbeteringen zich niet wil laten weerhouden door de vrees voor de moeilijkheden, die de pauselijke regering haar zou kunnen berokkenen. Eerlang dus zal Spanje Romes toorn trotseren door de parochië te organiseren en reglementeren.

ITALIE.

Te Rome zijn berigten uit Mexico ontvangen, volgens welke de nieuwe president der mexikaansche republiek de legatie, die dezen staat bij den pauselijken stoel vertegenwoordigt, opheft en bereids aan den tegenwoordigen zaakgelastigde te Rome bevel heeft gegeven zijne betrekkingen te staken. Bovendien zouden de jezuiten van het mexikaansche grondgebied verbannen en de godsdienst vrijheid aldaar geproclameerd worden.

— Acht engelsche lineschepen, tot het levantsche esca-der behorende, hebben voor Messina het anker geworpen. Daartoe gaf aanleiding het volgende voorval: Een siciliaansche speculant had met de engelsche regering een contract gesloten voor de levering van mulezels en hunne verzending naar de Krim. Reeds 500 stuks waren derwaarts vervoerd, en toen nog 800 naar Constantinopel zouden worden ingescheept, kreeg de speculant van de napelsche regering bevel de levering te staken. Dit verbod van uitvoer kan wel eenige moeilijkheden tusschen de cabinetten van Londen en Napels doen ontstaan, te meer daar (volgens de *Köln. Zeit.*) er alle reden bestaat om te gelooven, dat deze maatregel op aanzoek van den russischen gezant te Napels is genomen. Het verbod van graan-uitvoer door de napelsche regering uitgevaardigd, zal overigens een punt van geschil worden tusschen Frankrijk en de Beide-Siciliën.

— De oorlogstoehereisdelen in Napels duren voort en barren veel opzien. Niet minder dan 56 nieuwe hoofdofficieren (maarschalken, luitenants-generaals, generaal-majors en admiraals), zijn dezer dagen benoemd. Vrij algemeen gelooft men in de hoofdstad der Beide Siciliën aan een oorlog met het Westen. Volgens te Parijs ontvangen brieven laat de verstandhouding van den nieuwen franschen gezant te Napels, den heer Brenier, met het hof aldaar nog al te wenschen over. De heer Brenier heeft wel een audientie bij den koning gehad, doch toen hij dezen over zaken wilde spreken, werd hij door den vorst naar zijne ministers verwezen. Brenier was daarmede niet tevreden en dringt er op aan met den koning in persoon te handelen; des te minder wil hij aan 's konings verlangen toegeven, daar in Napels eigenlijk geene ministers bestaan, maar slechts secretarissen van staat, die de departementen van algemeen bestuur beheeren en weinig achtig genieten. In de haven van Napels wacht een franch stoomschip op de bevelen des heeren Brenier, die voornemens is de hoofdstad der Beide Siciliën te verlaten, wanneer hij zijnen wil niet kan doordrijven.

— Het was tot dusverre gebruikelijk dat de cardinalen aan den koning van Sardinië, als aan alle katholieke regerende vorsten, bij het naderen van het nieuwe jaar brieven van gelukwensching zonden, een gebruik dat overigens den katholieken vorsten nog al vrij lastig is, daar zij genoodzaakt zijn al die brieven te beantwoorden. Dit jaar echter heeft het hof van Rome aan de cardinalen verboden deze onderscheiding aan te bieden aan den koning van Sardinië, die gelijk men weet door Prins IX in den ban is gedaan ter zake der kloosterwet. Twee cardinalen echter hebben de bepaling van hoogerhand als niet verbindend voor hen geoordeeld, en zonden even als vroeger aan koning Victor Emanuel hunne nieuwjaarsbrieven; nl. mgr. Amati en San Filippo en de aartsbisschop Benal van Lyon, dezelfde die den koning op zijne reis door Frankrijk te Marseille begroette. Voor het uitblijven van al de overige heilwenschen moet de koning nu eene vergoeding vinden in de meer opregte en hartelijke wenschen die zijne liefhebberende en getrouwe onderdanen dagelijks voor hem uitstorten, en dat die vergoeding in ruime mate aanwezig is wordt op goede gronden volkomen verzekerd.

TURKIJE.

De jongste uit Klein-Azië ontvangen berigten zijn van

14 December. Omar-pacha bevond zich nog te Redut-Kaleh, en had van zijne reis naar Constantinopel afgezien of tegenbevel gekregen. Te dier zake liepen te Constantinopel zeer tegenstrijdige geruchten. Volgens eenigen zou de opperbevelhebber een tijdelijk verlof hebben gevraagd, dat hem is geweigerd; volgens anderen zou de regering hem hebben teruggeroepen, en zouden zijne vrienden een uitstel van dien maatregel hebben verkregen, onder voorwendsel dat hij een slechten indruk zou maken op het publiek en het leger. De Russen hebben Hassan-Kaleh verlaten, zoodat zij van Erzeroum verwijderd zijn. Ook in de rigting van de Soghanli-dagh worden hunne troepen niet meer gezien. Overigens is Erzeroum thans volkomen in staat aan een aanval weestand te bieden. 20,000 man goed gedisciplineerde troepen zijn daar zaamgetrokken, terwijl 10,000 man van het egyptische corps op den weg van Trebisonde zijn geëchelonneerd. Deze laatsten hebben echter veel te lijden gehad van de sneeuw en vorst; ook is een groot aantal hunner op marsch naar Erzeroum bij een hevigen orkaan bezweken.

— De beraadslagingen over de kwestie der rayahs waren besloten door een diplomatiek banket. De Pruisische gezant had geen deel genomen aan de conferentie maar daartegen ook niet geprotesteerd.

De conferentien ten opzichte van de Donausche Vorstendommen zullen hervat worden, zoodra lord Stratford de Redcliffe zijne instructiën ontvangen zal hebben.

Ook hebben de laatste conferentien plaats gehad over het regt van eigendom der Europeanen. De heer de Thouvenel heeft er in toegestemd, dat deze belangrijke kwestie afzonderlijk behandeld zal worden. De porte neemt dit beginsel aan, doch wil geene volstrekte gelijkstelling der Christenen en Muzelmannen, wat aangaat de belastingen en alle wetten.

— Het *Journal de Constantinopel* behelst een belangrijk artikel over de breuk der diplomatische betrekkingen tusschen Engeland en Perzië, uit welk opstel schijnt te blijken, dat alle ongelijk ten deze aan de zijde van het Perzische hof ligt, en de heer Bourée, Fransch gezant op het punt zou staan het voorbeeld van zijn collega te volgen, ten einde Perzië te straffen voor de onvoegzame wijze waarop het zijne bemiddeling had afgewezen.

Naar het schijnt zal de Porte thans de rol van bemiddelaar op zich nemen, en zijn gezant te Teheran, Ahmed Vefik Effendi, op het oogenblik afwezig, derwaarts terug zenden. Erlangt deze geen betere uitslag dan de heer Bourée, zoo zal men krachtige maatregelen tegen Perzië nemen. De heer Murray heeft, onmiddellijk na het gebeurde, aan den Engelschen consul te Bagdad een koerier gezonden met dépêches voor den gouverneur-generaal. Men verzekert te Constantinopel, dat bij gebreke van een vredelievende schikking, de Indische compagnie niet zal aarzelen zich van de haven van Bender Bouchir meester te maken, welks verlies Perzië van zijne grootste inkomende regten en al zijne maritime betrekkingen berooven zou.

KAAP DE GOEDE HOOP.

Wij lezen in den *Zuid-Afrikaan* van 17 Januarij de volgende niet onaardige regels:

Beleefdheid van publieke Ambtenaren.

Mijnheer! — Het zou goed zijn indien, Klerken het voorbeeld volgen van den heer Honey, van het Magistraats Kantoor, Kaapstad, door de menschen met vriendelijkheid te helpen, wanneer zij aanzoek doen om Kruidbriefjes. Het spijt mij te zeggen, dat velen niet op die wijze handelen, vooral eenigen niet ver van de Kaapstad. Gouvernements beambten behoorden te weten, dat zij publiek eigendom zijn, en dat beleefdheid van hen gevorderd wordt. Een Boer.

Droefvige maar waarschuwend ongeluk. — Een kind ontrief 5 maanden oud, zoon van den heer Hughes, de Snijder, overleed gedurende de voorledene week aan de gevolgen van te sterke medicijnen te hebben ingenomen. Het schijnt dat men naar den apothecar had gezonden, om twee doses medicijnen, een voor de moeder en de andere voor het kind. Die voor de moeder bevatte eene zekere hoeveelheid opium, welke per abuis aan het kind gegeven zijnde, doodelijke gevolgen had. Men zegt dat de zaak de aandacht van het hof heeft bezig gehouden en er schijnt een indruk te bestaan, dat de fleschjes, de medicijnen inhoudende, verkeerd waren getiteld. Dit was natuurlijk berekend voor het belang der partij na-deelig te werken, maar wij vernemen dat het onderzoek allen twijfel over het onderwerp uit den weg heeft geruimd, en duidelijk toonde dat de behoorlijke tabel aan het regte fleschje gehecht was, en dat het alleen toetschrijven was aan een abuis nadat de fleschjes ontvangen waren.

BRITSCH INDIE.

Calcutta, 9 Dec. De wetgevende magt had in de laatste 14 dagen een gewigtigen maatregel te behandelen. Volgens de uitlegging aan eenige inlandsche wetten gegeven, mogen de indische weduwen namelijk niet hertrouwen; eene verloofde wordt op dit punt gelijk gesteld met een reeds gehuwde vrouw. Nu worden de indische meisjes, zoo als men weet, reeds vóór hun achtste jaar verloofd, en zoo zijn er in den lande duizende zoogenaamde weduwen, die het huis van hare echtgenooten nooit betreden hebben. Deze ongelukkigen mogen niet alleen haar geheele leven lang niet trouwen, maar zijn buitendien als slavinnen te beschouwen. Zij moeten vasten, zich zelve op allerlei wijzen kastijden en de geringste plaats in de huishouding innemen. De gevolgen hiervan zijn de grootste zedeloosheid en bloedschande. De beschaafde Hindoes te Calcutta willen aan dezen stand van zaken een einde maken, en daarom heeft de heer Grant een voorstel ingediend, om, met terzijdestelling van de zuiver godsdienstige vraag, het hertrouwen eener weduwe voor wettig te verklaren. Daartoe verzetten zich de regtzinnige Hindoes, die dan ook een petitie tot de wetgevende magt zullen rigten.

Versche Amerik. APPELEN.

Verkrijgbaar bij

(694)

JOHAN ABATHON

Groot-Markt

